

ду народитѣ изложено въ принципитѣ на великия Уилсонъ, Българския народъ зае мѣсто между първитѣ, които сложиха оржие. Замечта той за миренъ и спокоенъ животъ, да заздравѣ рани, да се придаде на културенъ напрѣдъкъ. Уви, спокойни дни не идватъ! Като кошмаръ тежатъ надъ главитѣ тежкитѣ послѣдици отъ войната. По-вече отъ 300000 синове въ разцвѣта на своитѣ жизнени сили сж покосени въ двѣтъ войни. Около стотина хиляди останаха плѣници, голѣма частъ отъ които още сж далечъ отъ роденъ кѣтъ. Завърналитѣ сж инвалиди, изморени, озлобени. Производството не може да дойде въ прѣдишнитѣ си размѣри; разви се неимовѣрна скжпотия и спекулация, а въ голѣмитѣ градове още и жилищна криза. Старитѣ български нрави и чистиятъ животъ на сѣмействата се накарниха прѣзъ войнитѣ: много войници се върнаха заразени и опорочени. Голѣма частъ жени сж принудени да търсятъ работа вѣнъ отъ дома безъ всѣкакви облекчения въ своитѣ домашни и майчини задължения. Тѣй надъ българското сѣмейство падна тежакъ ударъ. Българскиятъ гражданинъ е още смутенъ отъ голѣмата криза, отъ тежкия за насъ договоръ за миръ, отъ изостренитѣ обществени борби, които проникватъ и у насъ. Животътъ слѣдъ войната е се още прѣдъ пропастъ, безъ сигурни и установени насоки за бждаще благодѣнствие. А основитѣ на нашия животъ се крѣпятъ още върху сѣмейството. За това българската майка, измжчена сега по-вече отъ всѣкога, изправена прѣдъ тази пропастъ, съ всичката интуиция на своята женска душа, искада запази своитѣ поколения, Въ това ѝ чувство нѣйнитѣ аспирации се издигатъ и сливатъ съ аспирациитѣ на женитѣ отъ цѣлъ свѣтъ—да се запази отъ гибель човѣшката раса. Поради тѣзи аспирации ние сме събрани тукъ-жени отъ всички страни. Въ това наше общо чувство нека издигнемъ гласъ за вѣченъ миръ между народитѣ, за братско единение помежду ѣмъ, за отстранение всички причини, които могатъ да прѣдизвикатъ новѣ конфликти и умрази; за свободни граници и свободна размѣна на производството; за установяване обществена правда въ вжтрѣшния животъ; за общо покровителство надъ жената и дѣтето; за интернационално възпитание въ духа на любозѣта, за да се обезпечи добродѣнствието на всѣки народъ, бждащето на цѣлото човѣчество.

Християния 10 септември 1920 год.